

Nr 144.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt amanuensen hos riksräkenskapsverket Erik Lundström; given Stockholms slott den 21 februari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Adolf Dahl.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Dahl, anför:

Med skrivelse den 18 januari 1930 har riksräkenskapsverket överlämnat en ansökning av amanuensen hos ämbetsverket Erik Lundström, vari denne, under återopande av att han för framtiden på grund av sjukdom vore oförmögen att fullgöra sina tjänsteåligganden, anhållit att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att från och med den 1 juli 1930 måtte av statsmedel tillerkännas honom en årlig pension av 3,000 kronor.

Av handlingarna i ärendet inhämtas följande:

Lundström, som är född den 25 april 1870, tjänstgjorde efter år 1895 avlagd examen till rättegångsverken och Kungl. Maj:ts kansli under åren 1896—1899 som notarie i Nordals, Sundals och Valbo härads domsaga, varvid han såsom förste notarie höll tre lagtima ting, urtima ting, syner m. m. och kortare tid förvaltade domareämbetet, samt hade åren 1899—1900 anställning hos länsstyrelsen i Östergötlands län med förordnanden såsom extra länsnotarie och länsnotarie. Efter att sedan under åtskilliga år hava bedrivit privat verksamhet anställdes Lundström såsom tjänsteman vid riksdagens tryckeriavdelning för lagtima riksdagen år 1913 och tjänstgjorde sedermera i sjörevisionen vid flottans station i Stockholm under tiden 1 februari 1914—28 juli 1916, i statskontoret såsom e. o. tjänsteman från den 11 oktober 1919 och som amanuens från den 1 juli 1920 med förordnande såsom revisor under en tid av 9 månader 21 dagar samt i kammarrätten från den 30 juni 1920 såsom e. o. tjänsteman med förordnande såsom revisor 2 månader 16 dagar. Från och med år 1921 antogs Lundström till e. o. tjänsteman i riksräkenskapsverket, där han den 31 januari samma år förordnades till extra revisor. I sammanhang med minskning av antalet extra revisorer i ämbetsverket upphörde detta förordnande den 30 juni 1924, då Lundström blev amanuens hos ämbetsverket med placering sedan den 1 juli 1925 i 15 lönegraden. Efter upphörandet av nämnda extra revisorsförordnande har Lundström innehåft förordnande såsom revisor och extra revisor hos ämbetsverket under sammanlagt omkring 2 år 9 månader, intill dess han under september 1928 erhållit mera stadigvarande tjänstledighet för sjukdom. Lundström, som under tidigare år endast i ringa omfattning åtnjutit sjukledighet, har därefter under tidsperioderna 1 oktober—27 december 1928 samt 1 januari—22 mars och 26 mars—31 december 1929 varit tjänstledig för sjukdom. Under de första 12 dagarna av år 1930 har han åter varit i tjänst men därefter av sjukdom tvingats att ånyo taga ledighet, tillsvidare till och med den 31 mars detta år.

Lundström, som för närvarande åtnjuter lön efter 15 löneklassen, har med stöd av 13 § avlösningsreglementet för icke-ordinarie befattningshavare (nr 356/1925) under tiden 1 oktober—31 december 1929 fått under sjukledigheten frånträda halva avlöningen, d. v. s. för år $\frac{1}{2} \times 4,350 = 2,175$ kronor, jämte därå belöpande dyrtidstillägg. Sedan Lundström återinträtt i tjänstgöring under början av innevarande år, är han enligt nämnda stadgande skyldig att vid sjukledighet för en tid av 6 månader framåt vidkännas allenast s. k. A-avdrag, eller för år 839 kronor 50 öre, utom dyrtidstillägg. Med hänsyn till angelägenheten för riksräkenskapsverket att utvinna effektivt arbete för anslaget till avlöning åt icke-ordinarie befattningshavare har ämbetsverket sett sig nödsakat bestämma, att Lundström från och med den 16 april 1930 skall vara amanuens med halvtids-tjänstgöring.

Enligt två vid ansökningen fogade läkarintyg lider Lundström sedan flera år av hjärtsjukdom och njurlidande, som — sannolikt för all framtid — i mycket hög grad inkräkt på hans arbetsförmåga och sålunda göra honom oförmögen att fullgöra sina tjänsteåligganden ävensom säkerligen göra det omöjligt för honom att på ett nytt verksamhetsområde finna utkomstmöjligheter.

Riksräkenskapsverket har i sin förutnämnda skrivelse efter redogörelse för Lundströms tjänstgöring i ämbetsverket vitsordat, att han därunder på ett plikttroget sätt skött sina åligganden, ävensom städse iakttagit ett hedrande uppförande. Enär det nu, på sätt framginge av de företedda läkarintygen, icke finnes någon utsikt, att Lundström för framtiden skulle kunna på ett tillfredsställande sätt sköta sin befattning, har riksräkenskapsverket, med hänsyn jämväl till Lundströms beroende av avlöning eller pension för sitt eget och anhörigas uppehälle, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition om pension åt Lundström till skäligt belopp, att utgå från och med budgetåret 1930/1931.

Riksräken-
skapsverket.

Statskontoret har den 27 januari 1930 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anfört följande: *Statskontoret.*

»Med hänsyn till föreliggande omständigheter anser statskontoret billigt, att någon pension beredes sökanden, när han inom kort på grund av sjukdom nödgas lämna den amanuensbefattning i riksräkenskapsverket, som nu giver levebröd åt honom och hans familj.

Vad beträffar beloppet av sådan pension föreställer sig statskontoret, att pensionsbeloppet bör avpassas efter samma grunder, som i föregående liknande fall kommit i tillämpning, exempelvis när 1925 års riksdag beviljade pension åt förste amanuensen i riksarkivet och skolöverstyrelsen L. G. Strömsten, d. v. s. pensionen bör med någon reduktion av anledning, att avgifter för egen pensionering icke erlagts, avpassas efter vad som i pension skulle under liknande förhållanden tillkomma en ordinarie befattningshavare i samma löneställning. Då sökanden enligt riksräkenskapsverkets uppgift är placerad i 15:e lönegraden samt pensionsunderlaget för manlig ordinarie befattningshavare i nämnda lönegrad utgör 3,036 kronor, skulle sjukpension för sådan befattningshavare bli $\frac{3}{4} \cdot 3,036$ eller utan avrundning 2,277 kronor. Om detta belopp såsom i liknande fall ägt rum beträffande icke-ordinarie befattningshavare reduceras med $\frac{1}{10}$, skulle sökandens pension lämpligen böra bestämmas till 2,040 kronor.»

Statskontoret har alltså hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att sökanden måtte från och med dagen näst efter den, då han avgår från sin anställning i statstjänst, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 2,040 kronor.

I likhet med riksräkenskapsverket och statskontoret anser jag det överensstämma med billighet, att amanuensen Lundström kommer i åtnjutande av pension, då han nu på grund av sjukdom nödgas lämna sin anställning i statens tjänst.

Departements-
chefen.

Vad pensionsbeloppet angår, synes mig detta lämpligen kunna — såsom skett i vissa föregående fall, exempelvis vid 1929 års riksdag i fråga om pension åt extra ordinarie kanslibiträdet hos statskontoret Anna Scherdin — bestämmas i anslutning till de grunder, som kommit till ut-

tryck i det av särskilda sakkunniga den 29 mars 1927 avgivna förslaget till ny civil pensionslag m. m., varvid pensionen med hänsyn därtill, att Lundström icke haft att erlägga avgifter för sin pensionering, torde böra underkastas reduktion med en tiondel. Beloppet synes mig i enlighet härmed böra fastställas till 1,920 kronor, att utgå från och med dagen efter avskedet samt bestridas från allmänna indragningsstaten.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att amanuensen hos riksräkenskapsverket Erik Lundström må från och med dagen näst efter den, då han avgår från sin anställning i statstjänst, under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 1,920 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.